

abolum, τὸν δὲ τὸν ἀναρῶσά ῥορ τὰν κακῶν. Quia enim, deficiente Ifidoro, voluptas est cum quadam labe
 suavitatis ad illicita fronde mentis inclinatio: non potuit non ex ipso malorum fomite ac fonte, Diabolo scilicet
 oriri: siquidem effectus hinc abunde testatur de sua causa. Sed cheu! quum facta loquuntur, quod verbis opus
 perfectum aut falsum me omnia habent, aut extra dubitationis aleam est ponendum: quod grande illud in Parentum
 primorum animis detestandae voluptatis incendium mille ille artifex fraudum seclerumq; architecto excitavit
 Sacra n. scriptura, major est exceptione testis, commemorat, Erum blanditibus serpentis, per quem Diabolo
 locutus, fuisse inductam: ut oblita mandati divini arboris vetitae fructum caperet, eundemq; viro gustum
 pheret. Quae prava Protoplastorum concupiscentia optimas humane Naturae qualitates, proprietates et vires
 adeo vitiauit, et destruxit: ut non tantum ipsi primi Parentes post lapsum per se vitae tempore immo
 pravae concupiscentiae insultibus fuerint expositi: sed et omnes omnino eorum posterum frequentissimis, usque
 maxime periculosis pessimae voluptatum flammis facti sint obnoxii. Tales fructus blanda illa Sicut
 voluptas praesens temporibus tulit: tales quoque hodieum fert illis, quae seena eadem legunt: tales et impii
 feret, nisi quae post nos futuri sunt, ope divina adjuvi, reserbere cohibere, ut in Graecorum est praesentibus
 repugnaverint. Sed quid dilabor? Tempus me monet, ut etiam, quae ad mandatum Iovis in formandis
 dona occupatus fuerit, dicam. Dicam uno verbo: Vulcanus, cui nonnulli ex Gentilibus acceptum cognomen
 ignis inventum: unde et ipsum modo ignipotentem, modo ignis praesidem, modo Deum ignis appellant. *De
 tis, Auditores, affecti mei perarios videre? Videte, imo potius, me interprete, audite illustrissimum
 Poetae Principem, Maronem, quod lib. 8. Aeneid. ubi de Vulcano loquitur, haec praesertim verba:*

Haut secus ignipotens nec tempore segnior illo
 Mollibus e stratis quae ad fabrilia surgit.

Audite edecumatisimum Sipientis eloquentiae et eloquentis Sipientiae Magistrum, Platonem, qui in Crito
 encomium tribuit Vulcano, quod sit Graecorum isis, id est, luminis praesens. Audite denique Orpheum Poetaem
 antiquissimum, ita et suavissimum, cui quondam lubuit huic in modum alloqui Vulcanum:

*Ἄγχιος ὄργιστος ἄνθρωπος, ἡσπέρδερ ἄκαυτος αὐτός,
 Ἄρκεσθαι ἡλίου ἄγχιος ἡσπέρδερ ἄκαυτος ἄνθρωπος.
 h. e.*

Vulcane et praestans, et fortis flamma perennis,
 Flammatis auris splendens peramabile Numen.

Haut inepte haec, quae plura iam sunt, ad voluptatem videntur quadrare, si Vulcano dicamus ex
 spondere animam rationalem. Anima n. rationalis, praeterquam quod ab Euditorum Natione ob causam
 unam igni assimilatur, quod imo ipse hominum ignis scilicet appellatur, fabricat et nova adhibere
 ris nimis praesens cogitationes, pravasq; libidines: dum illa, quod ad facultatem alteram, voluntatem
 libertate arbitrii ad malum, Diabolo instinctore, cheu! abutitur quam sepiissime. Testimonia fortasse
 ditores, requiritis? Eorum vero tanta suppetit ubertas, et ex Sacrae Scriptura fontibus atq; aliis scripturis
 prompta in promptu est veritas: ut horum subsidio satis superque abundem, ac minime destituatur. Atq; ne
 haec non tam a me dici sincere et vere, quam fingi oratorie, quod ex ipsis Sipientiae, quae nunquam fallit
 veritatis, quae nunquam fallit, ore non percipit? ac Christum ipsum divina haec verba sonantem non intelligit
 Ex corde gerunt cogitationes male, coedes, adulteria, Stupra, ficta, falsa testimonia, convicia. In
 enunciato Servator noster considerandum nobis praesentat cor tanquam officinam, ubi anima rationalis
 suas fabriles, ut ita dicam, gerceat, adeoque verum generis peccata faciat. Cor n. Tertuliano
 est anime cor et cogitatorium. In quam sententiam quoque Basilus, praeter doctrinam et eloquentiam

Matth. 25. v. 29.

entium cognos
 his inquietum:
 rationalis, quae
 fabricasse scrib
 prohibeat, qu
 an. Tenendum
 Deaq; certa n
 melis. Ex iis
 addidit et d
 Charitas et
 venerunt: ali
 ni trutinam
 bis sectandis
 Subministrat
 mas obtinent
 Honne An
 da seruitia?
 cogitationes
 as libidines
 ille Regis
 civilis artes
 cujus toties
 a Diis De
 infinitis Ar
 singulis. Id
 et nov po
 Pandora
 cci. Dicit
 Ad dona a
 Deaz ornan
 fecit et tel
 Mercutio,
 simam: de
 sinem florib
 Heg hoc
 vel isto, ve